

odpowiada sprzedawca; jeżeli odstąpienie od umowy nastąpiło z powodu wad towaru, kara umowna przysługuje kupującemu w wysokości 20% wartości towaru,"

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) jeżeli po ustaleniu metodą reprezentatywną wadliwości partii towaru, w której możliwe jest oddzielenie towaru wadliwego od wolnego od wad, sprzedawca na żądanie kupującego zbadał całość towaru składającego się na partię i wymienił towar posiadający wady na wolny od wad lub usunął wady albo obniżył cenę towaru posiadającego wady, sprzedawca zapłaci kupującemu karę umowną w wysokości:

- a) 15% wartości towaru posiadającego wady, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi do 4%,
- b) 5% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 4 do 10%,

- c) 10% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 10 do 20%,
- d) 15% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 20 do 30%,
- e) 20% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 30%,".

§ 3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do umów zawartych po dniu jej wejścia w życie.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

100

UCHWAŁA Nr 78 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1986 r.

w sprawie zapewnienia dodatkowych środków finansowych na pokrycie wzrostu kosztów wypoczynku wakacyjnego i urlopowego w 1986 r.

W celu zapewnienia warunków do zorganizowania w 1986 r. wypoczynku wakacyjnego i urlopowego dla załóg pracowniczych i członków ich rodzin co najmniej na poziomie roku poprzedniego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się uspołecznione zakłady pracy do zwiększenia jednorazowo w 1986 r. odpisu na zakładowy fundusz socjalny dodatkowo o kwotę 2300 zł na wymienionych w ust. 3 uczestników organizowanych w 1986 r. wczasów pracowniczych, rodzinnych i profilaktycznych oraz kolonii i obozów letnich dla dzieci i młodzieży.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zakładów pracy objętych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) oraz nauczycieli i innych pracowników określonych w art. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33), a także spółdzielni pracy tworzących fundusz socjalno-bytowy na zasadach określo-

nych w art. 275 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176).

3. Dodatkowo zwiększone środki zakładowego funduszu socjalnego, o których mowa w ust. 1, nalicza się na zakwalifikowanych do korzystania w 1986 r. ze skierowań na zasadach ulgowej odpłatności pracowników i ich rodzin oraz emerytów i rencistów — byłych pracowników danego zakładu i ich rodzin, w tym uczestników kolonii i obozów letnich dla dzieci i młodzieży.

4. Odpis, o którym mowa w ust. 1, obciąża koszty działalności podstawowej.

5. Upoważnia się Ministra Finansów do sfinansowania z rezerwy Rady Ministrów w budżecie centralnym na 1986 r. skutków dodatkowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organizacjach społecznych dotowanych z budżetu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

101

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 7 maja 1986 r.

w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów niepełnowartościowych i używanych, wprowadzonych do obrotu rynkowego po obniżonej cenie.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 8 pkt 1 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr 21, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednolite warunki gwarancyjne dotyczące niepełnowartościowych i używanych towarów trwałego użytku wprowadzonych do obrotu rynkowego po obniżonej cenie w uspołecznionym handlu detalicznym.

§ 2. 1. Za towar niepełnowartościowy w rozumieniu zarządzenia uważa się wyrób nowy i nie używany,

należący do grupy wyrobów objętych obowiązkową gwarancją, spełniający podstawową funkcję użytkową zgodnie ze swoim przeznaczeniem i konstrukcją, którego wygląd zewnętrzny lub cechy użytkowe (funkcjonalne) albo w obu tych przypadkach łącznie, na skutek uszkodzeń powstałych po wydaniu towaru do obrotu przez producenta, uległy pogorszeniu w stosunku do wyrobu pełnowartościowego.

2. Za towar używany w rozumieniu zarządzenia uważa się wyrób należący do grupy wyrobów objętych obowiązkową gwarancją, którego wygląd zewnętrzny lub cechy użytkowe uległy pogorszeniu w stosunku do właściwości wyrobu nowego i pełnowartościowego w wyniku normalnego używania oraz ewentualnych uszkodzeń i który pochodzi ze zwrotu do jednostki handlu uspołecznionego w związku z realizacją uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi pogwarancyjnej.

§ 3. 1. Cena towaru niepełnowartościowego lub używanego powinna być obniżona w stosunku do ceny takiego samego towaru pełnowartościowego lub nowego proporcjonalnie do obniżenia wartości towaru niepełnowartościowego lub używanego.

2. Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za wady powodujące obniżenie wartości towaru niepełnowartościowego lub używanego (ust. 1), jeżeli wykazał istnienie tych wad w dokumencie gwarancyjnym.

§ 4. 1. Przy sprzedaży towaru niepełnowartościowego sprzedawca określa zgodnie z postanowieniami przepisu § 3 ust. 2 zakres, w jakim następuje ograniczenie odpowiedzialności w gwarancji udzielonej na pełnowartościowy towar tego samego rodzaju.

2. Przy sprzedaży towaru używanego sprzedawca udziela gwarancji, z uwzględnieniem postanowień przepisu § 3 ust. 2, na okres:

- 1) nie krótszy niż $\frac{2}{3}$ terminu gwarancji przewidzianego dla pełnowartościowego towaru tego samego rodzaju — jeżeli obniżenie ceny wynosi do 25%,
- 2) nie krótszy niż połowa terminu gwarancji przewidzianego dla pełnowartościowego towaru tego samego rodzaju — jeżeli obniżenie ceny wynosi ponad 25% do 50%.

3. W razie sprzedaży towaru niepełnowartościowego lub używanego, którego cena została obniżona o ponad 50%, sprzedawca nie ma obowiązku udzielania gwarancji. W takim przypadku wady towaru wymienia się w dowodzie sprzedaży.

§ 5. Towar niepełnowartościowy i używany nie podlega wymianie.

§ 6. W zakresie nie uregulowanym zarządzeniem stosuje się przepisy uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku, sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr 21, poz. 118).

§ 7. Tekst zarządzenia powinien być podany do wiadomości kupujących w każdym miejscu sprzedaży towarów niepełnowartościowych lub używanych przez umieszczenie go na stałe w miejscu swobodnie dostępnym.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *J. Józwiak*

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 kwietnia 1986 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Komitet Olimpijski”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 1981 r. w sprawie uznania Polskiego Komitetu Olimpijskiego za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 9, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Komitet Olimpijski”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 maja 1981 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Komitet Olimpijski” (Monitor Polski Nr 12, poz. 93).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczyk*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia
14 kwietnia 1986 r. (poz. 102)

STATUT POLSKIEGO KOMITETU OLIMPIJSKIEGO

Rozdział 1

Postanowienia ogólne.

§ 1. Polski Komitet Olimpijski, zwany dalej PKOl, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 2. Terenem działalności PKOl jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a siedzibą — miasto stołeczne Warszawa.

§ 3. Działalność PKOl opiera się przede wszystkim na pracy społecznej.

§ 4. PKOl może być członkiem organizacji międzynarodowych o tym samym lub podobnym celu działania.

§ 5. PKOl ma prawo używania własnej odznaki i pieczęci zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.